

Nacionaliniai parkai

Nacionalinis parkas apima saugomą plotą, išsiskiriantį ypatingomis mokslinėmis, gamtinėmis, visuomeninėmis, kultūrinėmis ir auklėjimo ugdomosiomis vertybėmis, kurio paviršius ne mažesnis negu 1000 ha, kuriame saugoma visa gamta bei savotiški kraštovaizdžio bruožai. Pagrindinis nacionalinio parko tikslas yra pažinti, išsaugoti duotos teritorijos sistemų visumą kartu su jų funkcionavimo sąlygomis bei atkurti deformuotas ir nykstančias tikros gamtos grandines. Dauguma veiksmų parko teritorijoje tarnauja gamtos apsaugai ir jie yra svarbesni už visus kitus veiksmus. Nacionalinis parkas yra prieinamas visuomenei pagal sąlygas, apibrėžtas apsaugos plane, galiojančiame 20 metų.

Už nacionalinio parko lankymą ar pasinaudojimą jo vertybėmis ir objektais gali būti imami mokesčiai, kurių dydį nustato parko direktorius. Mokesčiai yra skiriami parko turizmo ir ugdymo infrastruktūros išlaikymui bei kitoms gamtos apsaugos srities užduotims.

Nacionalinį parką įkurti, padidinti, sumažinti arba likviduoti galima tik susitarus su duotos vietos savivaldybės organais (kur yra planuojami pakitimai) bei su nevyriausybinėmis organizacijomis.

Norint pakeisti dirvos bei nekilnojamojo turto, esančio nacionalinio parko ribose, naudojimo būdą reikia nacionalinio parko direktoriaus sutikimo.

1991 m. spalio 16 d. įstatymas (vientisas tekstas Dz.U. Nr. 99, poz. 1079 su pakeitimais).

